

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 307/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ilava, Mierové námestie 1, Ilava, proti postupu Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 4Nt/12/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júna 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa doplnená jeho podaním doručeným ústavnému súdu 25. apríla 2022, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 4Nt/12/2020. Žiada prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov a o priznanie finančného zadosťučinenia 3 000 eur a náhrady trov konania.
2. Sťažovateľ sa v ústavnej sťažnosti domáhal vyslovenia porušenia uvedených práv postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 6T/21/2017, avšak z odôvodnenia ústavnej sťažnosti, ako aj z bodu 2 petitu vyplýva, že namieta prietahy v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Z odôvodnenia ústavnej sťažnosti je tiež zrejmé, že sťažovateľ v jeho trestnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 6T/21/2017 bol právoplatne odsúdený 28. januára 2020. Napokon sťažovateľ v doplnení ústavnej sťažnosti doručenom ústavnému súdu 25. apríla 2022 už jasne

uviedol aj spisovú značku konania o jeho návrhu na povolenie obnovy konania (4Nt/12/2020), v ktorom namieta priedahy.

3. Sťažovateľ 3. augusta 2020 podal návrh na povolenie obnovy konania podľa § 396 Trestného poriadku vo vzťahu k jeho právoplatne skončenej trestnej veci vedenej pod sp. zn. 6T/21/2017. Vytkol, že súd o jeho návrhu bez akéhokoľvek objektívneho dôvodu nekonal a prvé verejné zasadnutie k nemu bolo nariadené až na 7. apríl 2022, teda po 1 roku a 8 mesiacoch od jeho podania.

4. Sťažovateľ vzal návrh na povolenie obnovy konania späť, pričom ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že k tomu došlo 7. apríla 2022, keď bolo napadnuté konanie aj právoplatne skončené.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

6. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

7. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. I. ÚS 167/03). Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priedahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

8. Nie každý zistený priedah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priedahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priedahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Ústavný súd konštatuje, že obdobie od 6. augusta 2020, keď bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania z 3. augusta 2020, do ustanovenia obhajcu sťažovateľovi 30. novembra 2021 a uskutočnenia verejného zasadnutia 7. apríla 2022 síce možno kvalifikovať ako prietah, ten však vzhľadom na všetky okolnosti (najmä celkovú dĺžku napadnutého konania, ktoré bolo po 1 roku a 8 mesiacoch právoplatne skončené 7. apríla 2022 na základe späťvzatia návrhu zo strany sťažovateľa) nedosahuje intenzitu odôvodňujúcu po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľa. Ústavný súd okrem toho pripomína, že jedným z kritérií posudzovania ústavnej neakceptovateľnosti prietahov v konaní je aj význam veci pre sťažovateľa. Pre vyhodnotenie tohto kritéria nemožno opomenúť skutočnosť, že sťažovateľ návrh na obnovu konania, teda návrh, konanie o ktorom z pohľadu prietahov podrobuje kritike, vzal 7. apríla 2022 späť, čo nepodporuje záver o naliehavosti, a tým aj intenzite významu danej veci pre sťažovateľa, ktorá by podporila dôvodnosť jeho návrhu na začatie konania na ústavnom súde.

10. Navyše z judikatúry ESLP možno vyvodit', že pod ochranu čl. 6 ods. 1 dohovoru nespadá konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch, za ktoré treba bezpochyby považovať aj obnovu konania (IV. ÚS 382/09, m. m. I. ÚS 5/02 A. B. v. Slovenská republika, rozsudok zo 4. 3. 2003 a v ňom odkaz na ďalšiu judikatúru), pretože rozhodnutia o povolení obnovy konania alebo zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania priamo nesúvisia s rozhodnutím o právach a záväzkoch občianskoprávneho charakteru alebo o oprávnenosti trestného obvinenia proti adresátom práv podľa tohto ustanovenia dohovoru. Článok 6 ods. 1 dohovoru totiž neobsahuje právo na revíziu súdneho konania [pozri aj Svák, J. Ochrana ľudských práv z pohľadu judikatúry a doktríny štrasburských orgánov ochrany práva. Žilina : Poradca podnikateľa, 2003, s. 370 – 371, ktorý v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie vo veci Callaghan c. Spojené kráľovstvo z 9. mája 1985, Décisions et rapports, č. 60; tiež Repík, B. Ľudské práva v súdnom konaní. Bratislava : MANZ, 1999, s. 62 – 63: „Pôsobnosť (aplikovateľnosť) článku 6 zásadne nepresahuje okamih konečného, právoplatného rozhodnutia o vine a treste. Nevzťahuje sa teda na konanie o obnove... a článok 6 ani nezaručuje právo na revíziu procesu.“].

11. Na základe uvedených skutočností ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

12. Odmietnutie ústavnej sťažnosti vedie ústavný súd k záveru, že v danom prípade ide zo strany sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Pretože nebol splnený jeden zo zákonných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel bez toho, aby pokračoval v procese skúmania jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov na účel rozhodovania o jeho žiadosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2023

Robert Šorl
predseda senátu